

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Варна, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на
шести октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20213000500294 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.д. № 294/2021 г. по описа на Варненския
апелативен съд е образувано по три жалби, съответно срещу постановените
по гр.д. № 254/2018 г. по описа на Добричкия окръжен съд: решение №
66/05.03.2020 г.; определение №260178 от 16.10.2020 г., с което на осн. чл.
251 ГПК е постановено тълкуване на решението в частта на разноските;
определение № 260187 от 02.03.2021 г., с което е допълнено определение №
260178 от 16.10.2020 г. с произнасяне по молба по чл. 248 от ГПК, както
следва:

-По въззивна жалба на ЧСИ М.Н. П. с вх 4375/17.07.2020 г., подадена
чрез адв. Л.Ч., против решение № 66/05.03.2020 г. по гр.д. № 254/2018 г. по
описа на Добричкия окръжен съд:

В ЧАСТТА, с която М.Н. П. - ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ,

с район на действие СГС е осъден да заплати при условия на солидарност с „АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД; „ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ” ООД; „ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД; „ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ” ООД, „РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ” ООД, „АНТИКАРТЕЛ” ООД, „ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, „АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД на „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД, град Варна, сумата в размер от 361 200,70 лева, съставляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноски и адвокатски възнаграждения по член 78, ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ, ведно със законните лихви върху главницата, считано от 4.06.2015 г. до окончателното ѝ изплащане /вреди, причинени съвместно и от ответните търговски дружества като вискатели по 105 броя изпълнителни производства: с № 1334/ 2013 до № 1339/ 2013 ; с № 1419/2013 до № 1452/2013 ; № 1514/2013 ; с № 1761/ 2013 до № 1793/ 2013 ; с № 2078/ 2013 до № 2108/2013 г. при злоупотреба с права на разноски/;

В ЧАСТТА, с която М.Н. П. - ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС е осъден да заплати при условия на солидарност с "БОРО БЪКС 1" ООД, „ БОРО БЪКС 2" ООД, „ БИ ПРИ-ВИЛИДЖТ 1"ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2" ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „ М ВЕН-ЧЪРС 2"ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1" ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, "ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ ЮНИК ФИ-НАНС 1"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2" ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна, сумата в размер от 596 418,08 лева, съставляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноски и адвокатски възнаграждения по член 78, ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ, ведно със законните лихви върху главницата, считано от 4.06.2015 г. до окончателното ѝ изплащане /вреди, причинени съвместно и от ответните

търговски дружества като вискатели по 78 броя изпълнителни производства: от № 2730/2013 до № 2767/2013; от № 3229/ 2013 до № 3268/ 2013 ; от № 3275/2013 до 3279/2013 г. при злоупотреба с права на разноси/.

Решението на окръжния съд е постановено при участието на „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД като трето лице – помагач на ответника ЧСИ М.Н. П..

Жалбоподателят е настоявал, че решението е недопустимо като постановено по непредявен иск по чл. 49 ЗЗД, вместо по чл. 45 от ЗЗД, евентуално – неправилно, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, неспазване на материалния закон и необоснованост, като е молил за обезсилването му, евентуално – за отмяната му и за отхвърляне на исковете срещу него, както и за присъждане на сторените по делото разноси и за присъждане в полза на процесуалния му представител на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.1, т.3 ЗАдв. Окръжният съд разгледал непредявен иск по чл. 49 от ЗЗД, вместо по чл. 45 от ЗЗД, предвид твърденията в исковата молба за лични противоправни действия на ЧСИ, а не за противоправни действия на лицата, на които той е възложил работата – помощник ЧСИ Г.С.. Доколкото ЧСИ не е правораздавателен орган и не може да разрешава спорове за материални граждански права, той нямал задължение да превентира злоупотреби съгл. чл. 3 от ГПК, поради което и не е било налице неизпълнение на законно задължение от страна на ПЧСИ Стоянов и действията му са правомерни. Незаконосъобразно бил осъден от окръжния съд да върне: всички главници и законни лихви, обективирани в изпълнителните листове и прехвърлени с договорите за цесия, таксите по т.1 от ТТРЗЧСИ за „образуване на изпълнително дело“ – 183 броя на стойност 4 392 лв., таксите по т.5 от Тарифата „връчване на призовка, препис от жалба, уведомление и книга, включително и за връчване на изявление на вискателя по чл. 398 б., ал.2 и 3 ГПК – 183 броя на стойност 4 392 лв., таксите по т.9 от Тарифата – „налагане на запор без извършване на опис, включително върху дял от търговско дружество по чл. 398 б, ал.1 от ГПК – 183 броя на стойност 3 294 лв., както и начислената такса по чл. 26 от Тарифата върху всички събрани суми за прости такси по т.1, 5 и 9 от Тарифата, начисленото юрисконсултско възнаграждение по т.10, ал.2 от Наредба №1/2004 г. /извършено от окръжния

съд в разрез с извода на ВКС в решение № 33 от 31.03.2016 г. по гр.д. № 3271/2015 г. на ВКС, 4 г.о. и при нарушение на правото на справедлив процес по чл.6, ал.1 ЕКПЧ във вр. с чл. 5, ал.4 КРБ/, както и таксата по чл. 26 от Тарифата събрана върху него предвид, че събирането на посочените суми било правомерно действие по развити в жалбата съображения. Навел е оплаквания за неотчитане от окръжния съд на възражението за съпричиняване на вредите от ищеца чрез необжалване на постановлението за разноските, чрез некомпетентна защита в изпълнителното дело и чрез извършената незаконосъобразна корекция на сметките на потребителите, откъдето произтичат вземанията срещу него.

Въззиваемият „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна, чрез адв. Н.Б., е подал писмен отговор, с който е оспорил въззивната жалба и по съображения за неоснователността на всяко от оплакванията и такива за допустимостта и правилността на обжалваната част от решението на окръжния съд, е молил за потвърждаването му и за присъждане на сторените по делото разноски.

На осн. чл.265, ал.1 от ГПК, с обща молба от 04.10.2021 г., подадена чрез управителя им В.Ч., към въззивната жалба на М.Н. П. против решение № 66/05.03.2020 г. по гр.д. № 254/2018 г. по описа на Добричкия окръжен съд, са се присъединили необжалвалите обикновени другари на въззивника - дружествата „АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД; „ ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ” ООД; „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД; „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ ” ООД „, АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД,, АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД за обжалваната част от решението за сумата в размер от 361200,70 лева, ведно с лихвите от 4.06.2015 г. и дружествата "БОРО БЪКС 1” ООД, „ БОРО БЪКС 2” ООД, „ БИ ПРИ-ВИЛИДЖТ 1”ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2” ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1”ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2” ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1”ООД, „ М ВЕН-ЧЪРС 2”ООД, „ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1” ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2”ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1” ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2”, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1” ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2”, „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1”ООД, „ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2”ООД, „ ЮНИК ФИ-НАНС 1”ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2” ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и "

РОС ВЕНДИНГ 2" ООД за обжалваната част от решението за сумата от 596 418,08 лева, ведно с лихвите от 4.06.2015 г., които суми са солидарно осъдени с въззивника ЧСИ М.П. да заплатят на „Енерго-Про Продажби”АД. Те са поддържали жалбата и са молили за присъждане на разноските.

С определение № 296/29.07.2021 г., съдът се е произнесъл по доказателствените искания на въззивника, като е назначил и по делото е изслушана съдебно-икономическа експертиза.

Решението на окръжния съд не е обжалвано и е влязло в сила в отхвърлителните му части и за съответните разноски за тях.

-По частна възивна жалба от М.Н. П. с вх.№ 260149/30.11.2020 г., подадена чрез адв. Л.Ч., против определение № 260178 от 16.10.2020 г., постановено по гр.д. № 254/2018 г. по описа на ВОС, с което диспозитивите от решението, постановяващи осъждането на ответниците за разноските на ищеца са тълкувани по реда на чл. 251 ГПК в смисъл, че посочените съответници са осъдени да заплатят посочените суми солидарно. Молил е за отмяна на обжалваното определение като неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, неспазване на материалния закон и необоснованост и за постановяване на определение, с което да бъде изменено обжалваното решение в частта му за разноските като всеки от 11 –те ответници, осъдени за сумите от 17 273 лв. и 9 750 лв. да плати по 1/11 част от тях, и всеки от 21- те ответници, осъдени за сумите 28 522 лв. и 16 099 лв. да плати по 1/21 част от тях. Изложил е съображения по същество за липсата на солидарност в задължението за разноските. Навел е оплакване и за недопустимост на определението, доколкото съдът не се е произнесъл по тълкуването с изискуемия от закона акт – решение. Молил е за присъждане на сторените в настоящото производство разноски за държавна такса, както и в полза на адвокат Ч. и възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗАдв. в размер на 1 246,44 лв., като е заявил и евентуално възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

С подадената с вх. № 262421/05.05.2021 г. жалба, частният жалбоподател П. е посочил, че уточнява петитума на частната си жалба с вх. № 260149/30.11.2020 г. против определение № 260178 от 16.10.2020 г.,

постановено по гр.д. № 254/2018 г. по описа на ВОС, като претендира за отмяна на обжалваното определение от 16.10.2020 г. по чл. 251 ГПК и моли за тълкуване на обжалваното решение в частта на разноските с постановяване на диспозитив за осъждане на всеки от 11 –те ответници, осъдени за сумите от 17 273 лв. и 9 750 лв. да плати по 1/11 част от тях, и всеки от 21- те ответници, осъдени за сумите 28 522 лв. и 16 099 лв. да плати по 1/21 част от тях. Изложил е съображения за неправилно тълкуване по въпроса за разноските.

Въззиваемият „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД, град Варна, чрез адв. Н.Б., е подал писмен отговор, с който е оспорил частната жалба и по съображения за правилността на обжалваното определение и по същество за правилността на извода за солидарната дължимост на разноските е молил за оставянето ѝ без уважение и за присъждане на сторените в настоящото производство разноски, а в евентуалност е заявил и възражение по чл. 78, ал.5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

-По частна възивна жалба вх. № 262421/05.05.2021 г. от М.Н. П., подадена чрез адв. Л.Ч., против определение № 260187 от 02.03.2021 г., постановено по гр.д. № 254/2018 г. на ДОС, с което е допълнено определение № 260178 от 16.10.2020 г. по същото дело, като е оставена без уважение молба с вх.№ 4377/17.07.2020 г. по чл. 248 от ГПК на М.П. за изменение на решение № 66 от 05.03.2020 г. по същото дело в частта му относно разноските чрез разделно осъждане на ответниците – 10 търговски дружества и молителя за по 1 /11 част от 17 273 лв. и от 9 750 лв. и на ответниците – 20 търговски дружества и молителя за по 1/21 част от 28 522 лв. и 16 099 лв.

Жалбоподателят е настоявал, че определението с което е оставена без уважение молбата му по чл. 248 ГПК е неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, неспазване на материалния закон и необоснованост, като е молил за отмяната му с постановяване на определение за изменение на решението в частта на разноските с разделно осъждане на ответниците за тях, като всеки от 11 –те ответници, осъдени за сумите от 17 273 лв. и 9 750 лв. да плати по 1/11 част от тях, и всеки от 21- те ответници, осъдени за сумите 28 522 лв. и 16 099 лв.

да плати по 1/21 част от тях. Изложил е съображения по същество за липсата на солидарност в задължението за разноските. Молил е за присъждане на сторените в настоящото производство разноски за държавна такса, както и в полза на адвокат Ч. и възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗАдв. в размер на 1 246,44 лв., като е заявил и евентуално възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

„Енерго Про продажби“ АД, чрез адв. Б., е подал писмен отговор, с който е оспорил частната жалба и по съображения за правилността на обжалваното определение за отхвърляне на молбата по чл. 248 от ГПК и с доводи, споделящи по същество даденото от окръжния съд разрешение за солидарността в отговорността за разноските, е молил за оставянето ѝ без уважение и за присъждане на разноски по делото по приложен списък, евентуално – за прекомерност на разноските на насрещната страна – възражение по чл. 78, ал.5 ГПК.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, въззиваемият „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, град Варна, чрез адв. Н.Б., е поддържал отговорите на жалбите, молил е за присъждане на разноски по приложен списък и е заявил възражение по чл. 78, ал.5 от ГПК за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

Присъединилите се към въззивната жалба обикновени другари – дружествата – ответници, с молба по електронна поща от 05.10.2021 г., подадена чрез адв. Л.Ч., са настоявали за уважаване на въззивната жалба по изложени в жалбата аргументи и за присъждане на разноските по приложен списък по чл. 80 ГПК, включително и юрисконсултско възнаграждение.

Въззивникът ЧСИ П., с молба по електронна поща от 05.10.2021 г., подадена чрез адв. Л.Ч., е изразил становище по съществото на спора и е молил за присъждане на всички разноски по списък по чл. 80 ГПК. На 13.10.2021 г., чрез адв. Ч., е депозирал писмени бележки по съществото на спора.

Третото лице-помагач на ответника П. не е пратило представител и не е изразило становище във въззивното производство.

Предмет на производството пред окръжния съд са били предявените от

Енерго - Про Продажби ” АД, град Варна срещу „АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД , „ ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ” ООД, „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД , „ ПРЪ-ТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „ РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ” ООД , „ АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА”, ООД , „ АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРА-ВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД , „БОРО БЪКС 1” ООД, „ БОРО БЪКС 2”ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1”ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2” ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1”ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2” ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1”ООД, „ М ВЕНЧЪРС 2”ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1”ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2”ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1” ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2”, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1” ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2”, „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1”ООД, „ЕН ПИ АЙ КЕПИ-ТЪЛ 2”ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 1”ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2” ООД, „РОС ВЕНДИНГ 1”ООД, „ РОС ВЕНДИНГ 2”ООД (общо тридесет търговски дружества) и срещу ЧСИ М.Н. П. с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, субективно съединени искове по чл. 49 от ЗЗД, чл. 74,ал.1 от ЗЧСИ във връзка с член 441 от ГПК и член 53 от ЗЗД за солидарното им осъждане да заплатят на ищеца обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата от 1020269,60лева - сбор от преведените от "Уникредит Булбанк" АД, град София по сметката на ответника - ЧСИ в периода 13.06.2013 г. - 9.01. 2014 г. осем суми от : 95 476,07 лева ; 2 199,99 лева ; 154 264,11 лева ; 146 324,25 лева ; 298 452,86 лева ; 61 244,70 лева ; 252 982,43 лева и 9 325,19 лева по наложени от последния запори на банковата сметка на ищеца - длъжник по 183 броя образувани пред него изпълнителни дела, ведно със законните лихви, считано от 4.06.2015 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът е поддържал, че сумата е събрана от неговото имущество за удовлетворяване на признати в полза на ответните дружества - вискатели разноси по изпълнението от авансови такси по т.11 от ТТРЗЧСИ и юрисконсултски възнаграждения за всички присъединявания на вискатели в едно изпълнително дело и срещу начислени от ЧСИ като дължими към него за сметка на длъжника други такси по ТТРЗЧСИ. Твърди, че вредата е настъпила в резултат на съчетаните противоправни действия на ответните дружества и ответника ЧСИ. Ответните дружества - вискатели са упражнили

правата си на принудително изпълнение с цел да навредят на ищеца като са постигнали раздробяване на снабдени с изпълнителни листове 183 на брой парични вземания срещу него на обща стойност от 164 302,64 лева чрез множество договори за частични цесии, сключени между тях и третото лице Й.Й.Н. непосредствено след изкупуването на вземанията от Н. (още тогава с качество на изпълняеми права) в периода от месец май до месец декември 2013 г. Изпълнителните дела (общо 183 броя) са образувани между 9.05.2013 г. и 11.12.2013 г., в деня на получаване от длъжника - ищец на уведомленията по член 99, ал.4 от ЗЗД (пратени от цедента Н.) по молба на един от цесионерите като всеки от останалите съпритежатели е предявявал за събиране придобитата от него част от притезанието по изпълнителен лист според броя на извършените цесии (една или две), ведно с искане за разноси от платената авансова такса и юрисконсултско възнаграждение за всяко едно "присъединяване". Ответникът - ЧСИ е провел изпълнението и събрал от запорираната сметка посочените суми за разноси на вискателите и такси на ЧСИ въпреки извършената от ответниците - цесионери злоупотреба с права и в нарушение на член 456 от ГПК.

Ответните-търговски дружества (без " ГАРДИАН ЪФ ТРУТ " ООД и "АНТИКАРТЕЛ" ООД) са подали общ писмен отговор на исковата молба чрез юрисконсулт Л.Ч., с който са оспорили исковете и са молили за отхвърлянето им с присъждане на разноси по член 78,ал.8 от ГПК. Навели са възражения: за разделна отговорност на дружествата; невъзможност на ищеца да се позовава на злоупотреба с материално право от търговска сделка; за липса на злоупотреба с процесуални права; за съпричиняване на вредите от ищеца чрез необжалване на постановлението за разноси и заради неоснователните му претенции срещу потребители основани на неравноправна, нищожна клауза от общите условия, обусловило неблагоприятния за него изход по исковите производства, по които са издадени изпълнителните листове; за наличие на процесуални права за направените разноси в изпълнението и за получената защита от юрисконсулт като частни правоприемници по член 429,ал.1 от ГПК, предвид и възможността за самостоятелно упражняване на правата за прехвърлените части от вземания.

Ответникът "ГАРДИАН ЪФ ТРУТ" ООД чрез юрисконсулт Л.Ч. е

подал писмен отговор, с който е оспорил иска и е молил за отхвърлянето му. Въвел е възражения, идентични на тези в общия отговор на другите дружества.

Ответното търговско дружество "АНТИКАРТЕЛ" ООД, чрез адв. Д.Н. Д. е подал самостоятелен отговор на исковата молба, с който е оспорил иска и е молил за отхвърлянето му. Изложил е съображения за: изтекла погасителна давност; липса на увреждане поради непревеждане на разноските на вискателя - ответник; липса на противоправност в действията на вискатерите и на причинно - следствена връзка между действията на ответника като вискател и цесионер и вредите за ищеца; съпричиняване на вредите от ищеца - не поправил срочно жалбите срещу разноските.

Ответникът - М.Н. П. – ЧСИ, чрез адвокат К.В.Д., е подал писмен отговор на исковата молба, с който е оспорил исковете и по подробни съображения за неоснователността им е молил за отхвърлянето им и за присъждане на разноски за оказаната безплатно адвокатска услуга. Навел е възражения за: погасяване на вземането по давност; провеждане на изпълнението от помощника - ЧСИ при наличие на всички условия за допустимост на изпълнителните производства и в съответствие с приложимите правила на член 429, ал.1 от ГПК, т.11 и т.26 от ТТРЗЧСИ и на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения; невъзможност на злоупотреба с права, предвид правомерността на защитата на вискателите, както и поради това, че ЧСИ не следи служебно за злоупотреба с материални права; липса на общо увреждащо деяние на ЧСИ и вискателите; процесуална законосъобразност на актовете на ЧСИ по начисляване в полза на вискателите на възнаграждение по член 78, ал.8 от ГПК с оглед задължителното и за ищеца Решение № 33 от 3.03.2016 г. по гр.д.№ 3271/ 2015 г. на IV г.о. на ВКС.

Третото лице – помагач на ответника ЧСИ П. - „ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД е депозирало писмено становище за неоснователност на иска срещу подпомаганата страна поради липса на правна и фактическа връзка между цесиите и извършените от ЧСИ точно според изискванията на процесуалния закон.

Относителите към предмета на настоящото производство възражения са

наведени с въззивната жалба - посочени по-горе.

Варненският апелативен съд като извърши служебна проверка, намира обжалваното решение за валидно и допустимо. Възраженията на въззивника ЧСИ П. за недопустимо произнасяне на окръжния съд по незаявена претенция по чл. 49 от ЗЗД, вместо по чл. 45 от ЗЗД, предвид твърденията в исковата молба за лични противоправни действия на ЧСИ, а не за противоправни действия на лицата, на които той е възложил работата – помощник ЧСИ Г.С., са неоснователни. Предметът на спора се определя от наведените от ищеца като основание на иска факти и от търсената от ищеца защита. Окръжният съд е разгледал и се е произнесъл точно по наведените от ищеца, като основание на иска срещу този ответник, конкетни факти за допуснато от ЧСИ незаконосъобразно принудително изпълнение чрез определяне и събиране от длъжника на разноски по изпълнението въз основа на извършена злоупотреба с права на разноски (включително юрисконсултско възнаграждение) и чрез незаконосъобразно начисляване и събиране на таксите по чл. 26 по ТТРЗЧСИ. Произнасянето в случая е по наведеното от ищеца с исковата молба основание и по търсената от ищеца защита и затова решението е допустимо. В случай, че съдът се е произнесъл по твърдяните факти и в рамките на исканата защита, но е квалифицирал неправилно иска, решението не е недопустимо, а би било неправилно. В случая, обаче с оглед твърденията в исковата молба за допуснато незаконосъобразно изпълнение, съдът е дал и правилна правна квалификация по чл. 74. (1) ЗЧСИ който гласи, че частният съдебен изпълнител отговаря за вредите, които неправомерно е причинил при изпълнение на своята дейност и чл. 441. ГПК който сочи, че частният съдебен изпълнител отговаря при условията на чл. 45 от Закона за задълженията и договорите за вредите, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение. Т.е. отговорността е за вреди при изпълнение на дейността му (вкл. твърденията за допусната злоупотреба с права) и от незаконосъобразно изпълнително производство и затова ЧСИ отговаря по чл. 74 от ЗЧСИ, вр. с чл. 441 ГПК, каквато правна квалификация е дал и окръжният съд. Без значение, съобразно разпоредбата на чл. 37, ал. 3 ЗЧСИ (за вредите от неизпълнение на задълженията на помощник-частния съдебен изпълнител, частният съдебен изпълнител отговаря солидарно с него) в случая, доколкото не се претендира отговорност от помощник - ЧСИ е

обстоятелството, че конкретно ищецът не е сочил в исковата си молба кои действия по всяко изпълнително дело (от общо 183 дела) са извършени от помощник – ЧСИ. Оплакванията във въззивната жалба в тази насока са неоснователни.

Установена от събраните по делото писмени доказателства, в т.ч. и от приобщените 183 изпълнителни дела, както и от изслушаните заключения на вещото лице Д., включително и по назначената в настоящата инстанция икономическа експертиза е следната фактическа обстановка, възприета и от окръжния съд и по която страните не спорят, а именно:

През 2013 г., в кратък период от време, Й.Й.Н. - праводателка на дружествата - ответници е изкупила от различни лица 183 парични притезания в общ размер от 164 824 лева, снабдени с изпълнителен лист срещу „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна - настоящия ищец. Веднага след всяко изкупуването, в един и същи ден Н. прехвърляла в полза на най - малко 10 от търговските дружества - ответници чрез частични цесии придобитото вземане. За вземанията на по - висока стойност извършвала в последователни дни повече от една частична цесия в полза на едно и също дружество. По този начин 105 от всички 183 вземания преминали на части към едни и същи 10 търговски дружества: "АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС" ООД, ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ " ООД, „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ" ООД , „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ " ООД, „ РЕБЪЛ АКТ" ООД, „АНТИМОНО-ПОЛ" ООД , „ АНТИКАРТЕЛ " ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА", ООД , „ АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШ-КИТЕ ПРАВА" ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ" ООД. Другите 78 притезания са преминали на части към едни и същи 20 търговски дружества - останалите ответници: „ БОРО БЪКС 1" ООД, „ БОРО БЪКС 2" ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1"ООД, „ БИ ПРИВИ-ЛИДЖТ 2" ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „ М ВЕНЧЪРС 2"ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ ЕН ЕН РИ-КАВЪРИ 1" ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, "ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 1"ООД, „ ЮНИК ФИ-НАНС 2" ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД. Така, видно от заключението на вещото лице Д.,

раздробявани са на по 10 или повече части с цесиите, и вземания в много малки размери, включително и такива от по 82 лв., 100 лв., 250 лв.

Дни след прехвърлянето на части от всяко от 105 -те вземания на групата от 10 ответни дружества едното от тях "АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС" ООД подавало до ответника – ЧСИ П. молба с приложен изпълнителен лист за образуване на изпълнително дело за събиране на прехвърлената му част от едно вземане с искане за разноси от платени такси по изпълнението и за възнаграждение за защита от юрисконсулт. Така пред ЧСИ П. са били образувани следните 105 изпълнителни производства: с № 1334/2013 до № 1339/ 2013 и с № 1419/2013 до № 1452/2013 ; № 1514/2013 ; с № 1761/ 2013 до № 1793/ 2013 ; с № 2078/ 2013 до № 2108/2013 г. Всяко от останалите 9 ответни дружества - цесионери подавало по съответното дело молба за конституирането му като взискател и за събиране на посочената в молбата (придобита по едната частична цесия) част от вземането с прилагане на документа за цесията. Във всяка молба е било заявено искане за събиране от длъжника на всички разноси, в т.ч. адвокатско възнаграждение по член 78,ал.8 от ГПК (от преди изм. „Дв,бр.8 от 2017 г.) за образуване и за представителство от юрисконсулт. Връчването на поканите за доброволно изпълнение по всяко от делата на длъжника е станало няколко дни след получаването на уведомлението по член 99,ал.3 от ЗЗД. Дни след прехвърлянето на части от всяко от 78-те вземания на групата от 20 ответни дружества, едното от тях „БИ ПРИВИЛИДЖТ 1”ООД, подавало до ответника - ЧСИ П. молба с приложен изпълнителен лист за образуване на изпълнително дело за събиране на прехвърлената му част от едно вземане с искане за разноси от платени такси по изпълнението и за възнаграждение за защита от юрисконсулт. Така пред ответника –ЧСИ в кратък период от време са били образувани следните 78 изпълнителни производства: от № 2730/2013 до № 2767/2013; от № 3229/ 2013 до № 3268/2013 ; от № 3275/2013 до 3279/2013 г. Всяко от останалите 19 ответни дружества - цесионери подавало по съответното дело молба за конституирането му като взискател и за събиране на посочената в молбата (придобита по едната частична цесия) част от вземането с прилагане на документа за цесията, както и искане за събиране от длъжника на всички разноси, в т.ч. адвокатско възнаграждение по член 78,ал.8 от ГПК (от преди изм. „Дв,бр.8 от 2017 г.) за образуване и защита от

юрисконсулт. Връчването на поканите за доброволно изпълнение на длъжника е ставало няколко дни след получаване на уведомленията по член 99, ал.3 от ЗЗД. Всички 183 (отделно за 105 и за 78) изпълнителни дела, първоначално образувани от две от дружествата цесионери – ответници, са били с едни и същи дружества – вискатели (съответно за групите от 10 и 20). Общо 183 изпълнителни дела, по които вискатели са тридесетте дружества – ответници (всяко съответно с по 10 или с по 20 вискатели – дружествата – ответници) са били образувани пред един и същ частен съдебен изпълнител – ответника М.П.. Установено е също така от обявените в търговския регистър данни и от тези по изпълнителните дела, че всички дружества – ответници са били учредени в периода 2012-2013 г. от едни и същи две лица – В. К. Ч. и К.В.Ш., били са с едно и също седалище, с един и същ управител – единият от съдружниците В.Ч., и всички дружества са били представлявани по изпълнителните дела от един и същ юрисконсулт – Л.К. Ч.. Всеки цесионер е имал знание за частичните цесии в полза на другите цесионери заради качеството им на свързани лица по смисъла на § 1, ал.1, т.6 от ДР на ТЗ и е знаел, че вземането, част/части от което придобива, е снабдено с изпълнителен лист, тъй като това е изрично посочено във всеки един от договорите.

Ответникът М.П. е частен съдебен изпълнител, с рег.№ 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие – СГС, като неговата професионална отговорност е застрахована при третото лице – помагач „ДЗИ - Общо застраховане " ЕАД, град София със застрахователна полица № 212513213000002/12-03-2013 г. по договор за застраховка „професионална отговорност на ЧСИ” за вреди от виновно неизпълнение на задълженията му по принудителното изпълнение със срок на действие от една година от 13.03.2013 г. до 12.03.2014 г. и лимит на отговорността на застрахователя в размер от 1 200 000 лева.

След образуване на всяко изпълнително дело, ответникът ЧСИ М.П. таксувал всяка от молбите на първоначалните вискатели с таксите по т.1 от ТТРЗЧСИ в размер от 24 лева, с тази по т.5 -също в размер от 24 лева и по т.9 от ТТРЗЧСИ в размер от 18 лева, начислил по всяка молба за конституиране на нов вискател - поредният цесионер - във вече образуваното изпълнително дело таксата по т.11 от ТТРЗЧСИ в размер от 60 лева, признал на всеки от

взискателите разноси за защита от юрисконсулт (за образуване и за водене на делото общо) и начислил таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ върху сумите за главници, разноси и адвокатски възнаграждения.

Установено е в настоящото производство със заключението на вещото лице Д., изслушано в съдебно заседание, че за групата от 105 изпълнителни дела с по 10 дружества при вземане в глобален размер от 94 444,70 лв. са събрани прости такси по т.1, 5, 9 и 11 от ТТРЗЧСИ (посочени от вещото лице като „разноси“) в размер от 102030 лв., такса по т.26 от ТТРЗЧСИ в размер на 42 127,78 лв. и адвокатски възнаграждения от 253 539,99 лв. (253 540 лв.), или задължението на ищеца от 94 444, 70 лв. (неолихвяемо) по изпълнителни листове е станало 492 142,47 лв. още при образуване на изпълнителните производства. За групата от 78 дела с по 20 дружества – взискатели, при вземане по изпълнителни листове в глабален размер от 70 379,46 лв. са събрани прости такси по т.1, т.5, т.9 и т. 11 от ТТРЗЧСИ от 162 828 лв., такса по от.26 от ТТРЗЧСИ от 57 129,55 лв., адвокатски възнаграждения от 404 700 лв., или при неолихвяемо задължение на ищеца от 70 379,46 лв. то е нараснало до размер на сумата от 692 747,05 лв. още от образуването на изпълнителните дела.

По наложените запори върху Б.ата сметка на ищеца, банката („Уникредит Булбанк“) е извършила преводи на сумите по специалната сметка на ЧСИ. Общо внесеното между 4.06.2013 г. и 9.01.2014 г. се равнява на 1191557,50 лева, а при приспадане на върнатата на длъжника сума от 672,33 лева, то е 1 190 885,17 лева. Част от тази сума е за удовлетворяване на притезанията по изпълнителните листове, за разноските и за адвокатските възнаграждения и по искане на взискателите тя е наредена по сметки на трети лица - две юридически лица и едно физическо лице. Остатъкът е задържан от ЧСИ за сумите за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ.

Според чл. 3 от ГПК, страните следва да упражняват процесуалните права добросъвестно и съобразно добрите нрави, под страх от отговорност за вреди.

В българското законодателство са предвидени разпоредби, даващи възможност за защита на накърнени граждански права, включително и пред съд – например чл. 56, чл. 117, ал. 1 от Конституцията, съответни разпоредби

от ГПК, НПК и др. Т.е. упражняването на правото на защита на нарушени или застрашени права или законни интереси представлява една правомерна дейност, която е конституционно гарантирана, а деликтната отговорност по чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, се поражда само при виновно и противоправно поведение на причинителя на вредата. Затова упражняването на материално и процесуално право поначало е правомерно. Злоупотребата с право, обаче е противоправна. Тя е налице, когато правото се упражнява недобросъвестно - за да бъдат увредени права и законни интереси на други. Задължението за добросъвестно упражняване на процесуални права нормативно е закрепено в разпоредбата на чл. 3 ГПК и неизпълнението му е скрепено с отговорност за вреди. Отговорността за вреди от злоупотреба с право по правното си естество е деликтна и противоправността се изразява в недобросъвестното упражняване на законно признато право.

В случая, при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема, че ответниците – тридесет дружества са действали при злоупотреба с правата на договаряне по член 99 от ЗЗД (цесията не е търговска сделка) и с правата на разноси в принудителното изпълнение, а ответникът – ЧСИ е допуснал процесуално незаконосъобразно изпълнение, защото е определил и събрал от длъжника разноси по изпълнението въз основа на извършената злоупотреба с правата на разноси и незаконосъобразно е упражнил правомощията си по начисляване и събиране на таксите по т.26 по ТТРЗЧСИ.

Това е така, тъй като всички 30 дружества са регистрирани в кратък период от време преди началото на изкупуване на вземанията, като те имат едни и същи собственици на капитала - В. К. Ч. и К.В.Ш., един и същ управител В. К. Ч., както и един и същ юрисконсулт Л.К. Ч.. Всички вземания първоначално изкупувани от едно лице, са били раздробявани на малки части и изкупувани едновременно от групата от по 10 или от по 20 дружества, като изпълнителните дела са завеждани в кратък срок от изкупуването само от две от дружествата, към които дела незабавно последователно са се присъединявали и всички останали дружества с искания за присъждане на разноси за юрисконсултски възнаграждения за всяко от тях поотделно (от тези 10 или 20 дружества) и по всяко едно от тези 183 изпълнителни дела. Освен това, ищецът е дружество – платежоспособен длъжник, от което

вземанията е можело лесно да бъдат събрани и доброволно, стига да му бе дадена възможност за това след уведомяване му за последвалите изкупуването на Недкова цесии и за новите кредитори. Вместо това, обаче след извършването раздробяване на вземанията, незабавно е пристъпвано към принудително изпълнение. Освен това всички 183 дела са заведени при един и същ съдебен изпълнител – ответника П., пред който по всяко дело са се повтаряли действията по присъединяване на вискатели с искания за разноси и юрисконсултски възнаграждения, начисляване на такси и признаване право на юрисконсултско възнаграждение на всяко дружество – суми - събрани от длъжника чрез наложените запори на сметките му. Така задълженията по изпълнителните листове за групата от 105 изпълнителни дела с по 10 дружества при вземане в глобален размер от 94 444, 70 лв. е нараснало на 492 142,47 лв., а тези за групата от 78 дела с по 20 дружества – вискатели, при вземане в глабален размер от 70 379,46 лв. е нараснало на 692 747,05 лв.

Видно от заключението на вещото лице Д. по допусната в настоящата инстанция икономическа експертиза е, че по всяко от изпълнителните дела са начислени от ЧСИ обикновени такси по т.1, 5 и 9 от ТТРЗЧСИ (за образуване на изпълнителното дело, за изготвяне и връчване на покани за доброволно изпълнение и за налагане на запори) в единични размери. Тези такси са дължими от длъжника, като за групата от 105 дела с по 10 дружества те са в общ размер от 6 930 лв., а за групата от 78 дела с по 20 дружества – 5 214 лв. Начислените от ЧСИ обикновени такси по т.11 от ТТРЗЧСИ за присъединяване на вискател, обаче са незаконосъобразно начислени и събрани от длъжника, тъй като не е била налице молба за присъединяване на кредитор по реда на чл. 456 от ГПК и такава такса не е била дължима изобщо. Цесионерите са частни правоприемници на първоначалния вискател и тяхното конституиране в изпълнителното производство следва да се извърши при условията на чл. 429 ГПК, а не по 456 ГПК и такса по т.11 не се дължи. Само за такси по т.11 от ТТРЗЧСИ, ЧСИ П. е начислил и събрал сумата от 95 100 лв. – за групата от 105 дело с по 10 вискатели и 159 720 лв. – за групата от 78 дела с по 20 вискатели. Освен това е изчислил незаконосъобразно таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ (в разрез с правилото в забележката по т.4 към т.26 от Тарифата) не само върху вземанията по изпълнителните листове, а и върху всички събрани обикновени (авансови)

такси и признати разноси за адвокат (юрисконсулт), като по този начин е събрал вповече 33262,59 лв. за групата от 105 дела с 10 дружества (42 127,78 лв. – 8 865,19 лв.) и 50 520,11 лв. вповече за групата от 78 дела с по 20 дружества (57 129,55 лв. – 6 609, 44 лв.).

Юрисконсултското възнаграждение по член 78,ал.8 от ГПК за образуване и водене на всяко от 187-те изпълнителни дела е дължимо в размера по чл. 10, т.1 от Наредба 1/2004 г., но само по едно, за образуване на всяко дело, като за присъединените дружества такова не се дължи, защото делата са били вече образувани. По всяко дело се дължи и юрисконсултско възнаграждение по чл. 10, т.2 от Наредба 1/2004 г. за водене на делото, но само за един юрисконсулт, тъй като липсват каквито и да било извършени самостоятелни изпълнителни действия от частните правоприемници, които имат един и същ управител и се представляват от един и същ юрисконсулт. Право на юрисконсултско възнаграждение по чл. 10, т.2 от Наредба 1/2004 г. по принцип е предоставено на страните, когато те го упражняват добросъвестно, но злоупотребата с него е противоправна. В случая, правото на такова възнаграждение по чл. 10, т.2 от Наредба 1/2004 г. е упражнено единствено с цел увреждане на длъжника. Решение № 33/ 3.03.2016 г. по гр.д. № 3271/ 2015 г. на IV г.о. на ВКС, постановено в производство по член 73 от ЗЧСИ, няма задължителна сила за ищеца, който не е легитимиран да участва и не е участвал като страна в спора за дисциплинарната отговорност на ответника – ЧСИ. Затова, той може да се позовава на злоупотреба с права от ответните дружества, щом твърди, че е насочена срещу неговите интереси, което той е сторил с воденето на настоящия иск. В този смисъл и оплакванията във въззивната жалба за дължимостта на възнаграждения по т.2 на чл.10 от Наредба 1/2004г. за всяко присъединило се дружество са неоснователни.

Според заключението на вещото лице Д., възнагражденията по т.1 и т.2 от чл.10 от Наредба 1/2004 г., изчислени за всяко от тези 183 дела в един размер се равняват съответно: за 105 дела с по 10 дружества – на 25 289,49 лв., а за групата от 78 дела с по 20 дружества – 19 058,28 лв. Следователно, ЧСИ е начислил и събрал от длъжника незаконосъобразно и при зачитане на злоупотребата с тези права на вискателите вповече суми за юрисконсултски възнаграждения по чл.10, т.1 и т.2 от Наредбата – за групата от 105 дела с по

10 дружества – 228 250,51 лв. (253 540лв. – 25 289,49) и за група от 78 дела с по 20 дружества – 385 641,72 лв. (404 700 лв. – 19 058,28 лв.).

Умишлените действия на лицата, представляващи дружествата вискатели, явяващи се злоупотреба с права и като такива противоправни и незаконосъобразните действия на ЧСИ по тяхното зачитане и предоставяне възможността да бъдат упражнени по този неправомерен начин чрез ръководения от ЧСИ изпълнителен процес, както и по начисляване и събиране на недължими такси и разноски, са взаимнообусловени и съвместно са причинили имуществени вреди на длъжника „Енерго-Про Продажби” АД по всяко от 183 – те изпълнителни дела срещу него, като без тяхната съвместност не би могло да се достигне до този резултат.

В случая следва да бъде посочено, че за цялостното законосъобразно провеждане на изпълнителния процес отговорност, на осн. чл. 74 от ЗЧСИ, носи частният съдебен изпълнител и в тази връзка следва да се има предвид че помощник-частният съдебен изпълнител извършва всички действия, съгласно неговите указания -чл. 37, ал.1 ЗЧСИ, като частният съдебен изпълнител съгл. чл.37, ал.3 ЗЧСИ отговаря солидарно дори и ако вредите са настъпили от действия на помощник – частния съдебен изпълнител. Затова, неоснователни са оплакванията на въззивника – ЧСИ за липса на извършено от него деяние, тъй като действията по изпълнителните дела били извършвани от помощника.

Вярно е, че ЧСИ не е правораздавателен орган и няма компетентността да разрешава спорове между страните, но той е овластен с компетентност да извършва изпълнителни действия съобразно ГПК, поради което и е длъжен да следи за добросъвестното упражняване на процесуални права от страните в изпълнителния процес и при превратното им упражняване да откаже защитата им. В този смисъл и оплакванията в жалбата са неоснователни.

Съпричинителите на вредата отговарят солидарно за същата пред пострадалия, независимо от това кой от тях в каква степен е допринесъл за настъпването ѝ, т.к. степента на вината на всеки от съизвършителите при решаване въпроса за гражданската отговорност е ирелевантен. Солидарната отговорност за причинени от неколцина вреди се поражда с факта на виновното съпричиняване на тези вреди от тях. Достатъчно е да се

констатира, че някой е допринесъл в някаква степен за даден вредоносен резултат, за да възникне неговата солидарна отговорност за този резултат, съвместно с другите съпричинители, независимо от формата на съпричиняване (съизвършителство, помагачество или друга). Личната полза от облагата, резултат от непозволеното увреждане, също е без значение за отговорността на причинителите на вредата. Вътрешните отношения между съизвършителите, ако те са допринесли в различна степен, се уреждат по реда на регреса.

Причинените на ищеца вреди се равняват на сбора от събраните за допълнително конституираните в производствата вискатели разноски за изпълнението от такси по т.11 от ТТРЗЧСИ и възнаграждения за адвокат и на начислените и задържани от ЧСИ върху събраното за тези вискатели такси по т.26 от ТТРЗЧСИ. На база изложеното по-горе, причинените на ищеца от съвместните действия на 10 –те дружества и ЧСИ по 105 изпълнителни дела вреди се равняват на сумата от 356 613,10 лв. (сбор от 95 100 лв., 33 262,59 лв. и 228 250,51 лв.) и от съвместните действия на 20 – те дружества и ЧСИ по 78 дела се равняват на 595 881,83 лв. (сбор от 159 720 лв, 50 520,11 лв. и 385 641,72 лв.). В тези размери и съответно срещу двете групи ответници за вредите по 105-те дела и по 78- те дела в условия на солидарност между съответните дружества и ЧСИ по всяка група, исковете следва да бъдат уважени.

Вредите са настъпили на датите на предаване на сумите от третото задължено лице съгласно член 511 от ГПК и заверяване на специалната сметка на ЧСИ в периода 4.06. 2013 г. и 9.01.2014 г.

Възражението за съпричиняване на вредите от ищеца чрез необжалване на постановлението за разноските, чрез некомпетентна защита в изпълнителното дело и чрез извършената незаконосъобразна корекция на сметките на потребителите, откъдето произтичат вземанията им срещу него, са неоснователни. Ищецът няма принос в причиняването на вредите. Санкцията за неоснователно водените от ищеца дела срещу потребители е постановяване на неблагоприятни за него решения по споровете и осъждането му за разноски, но те не стоят в пряка причинна връзка с установените по изпълнителните дела вреди от събрани при недобросъвестно упражняване на

права и при незаконосъобразно изпълнение в голям размер допълнително недължими такси и разноски. Последица от пропуска да се упражни правото на жалба по чл.435 и сл. от ГПК срещу постановлението за разноски е неотменимостта му, но тя няма значение, защото неотменимият акт за разноски може да е процесуално незаконосъобразен и съдът по деликтния иск да го установи като такъв. По жалбата съдът се произнася по съществуването на потестативното право да се постанови отмяна на обжалваните действия, но не и по процесуалната им законосъобразност, а по обстоятелствата от значение за деликтната отговорност сила на пресъдено нещо не се формира.

Исковете не са погасени по давност. Предвид, че вредите са настъпили с преводите на сумите от запорираните сметки, а първият от тях е на 4.06.2013 г., то и петгодишният давностен срок не е изтекъл към момента на подаване на исковата молба в съда по пощата на 4.06.2018 г. и исковете за обезщетенията не са погасени по давност. Вземанията за обезщетение за забава върху тях се претендират от 4.06.2015 г., което налага извода, че те също не са погасени по давност с изтичането на тригодишен давностен срок.

Окръжният съд е достигнал до извод за причинени вреди и за основателност на исковете за солидарно осъждане за вреди срещу двете групи ответници (10 –те дружества и ЧСИ и 20-те дружества и ЧСИ) съответно за 105 –те дела в размер на сумата 361 200, 70 лв. и за 78- те дела - 596 418,08 лева, поради което и за горниците над установените в настоящото производство вреди съответно от 356 613,10 лв. и от 595 881,83 лв. до присъдените от окръжния съд, решението следва да бъде отменено и исковете – отхвърлени.

По частните жалби на М.Н. П.:

С молба от 17.07.2021 г., ЧСИ М.П. е поискал от окръжния съд да измени решението си в частта на разноските в смисъл, че всеки от 11-те и от 21 ответници, осъдени за съответните разноски по делото, да бъде осъден да плати съответно по 1/11 част или 1/21 част от тях, а в условия на евентуалност съдът да разгледа искането като молба за тълкуване на диспозитива на решението в посочената част по реда на чл. 251 ГПК по съображения за неяснота относно постановената от съда солидарна или разделна отговорност на ответниците за разноските.

Окръжният съд се е произнесъл по молбата на ЧСИ М.П. с определение №260178 от 16.10.2020 г., като на осн. чл. 251 ГПК е извършил тълкуване на решението в частта му за разноските в смисъл на солидарност на ответниците в отговорността за посочените разноски, а с последващото определение № 260187 от 02.03.2021 г. е допълнил първото определение № 260178 от 16.10.2020 г., като е оставил без уважение молбата за изменение на решението в частта за разноските.

Разпоредбата на чл. 251, ал.1 ГПК, гласи, че споровете по тълкуване на влязло в сила решение се разглеждат от съда, който го е постановил. Разпоредбата е категорична, че на тълкуване подлежат само влезлите в сила решения на съда. В случая, решението на окръжния съд в посочената му част за разноските (с характер на определение) не е влязло в сила и искането за тълкуването му, като преждевременно подадено, е недопустимо. Налице е и изолирана практика в обратна насока за случаи, обаче касаещи тълкуване на подлежащо на изпълнение невлязло в сила въззивно решение (посочено от молителя определение № 625/22.12.2011 г. по ч.гр.д. № 574/2011 г. на ВКС I г.о.), какъвто не е конкретния случай. Настоящият състав на съда се придържа към последователната и трайна съдебна практика, според която на тълкуване подлежат само влезлите в сила съдебни решения, като в този смисъл е и определение № 142 от 10.04.2020 г. на ВКС по ч.гр.д. № 548/2020 г. на III г.о. С оглед изложените съображения, постановеното по недопустимата молба за тълкуване определение №260178 от 16.10.2020 г. е недопустимо и следва да бъде обезсилено в тази част.

Съобразно диспозитива на решението, окръжният съд е осъдил ответниците - групата от 10-те търговски дружества и ЧСИ П. да заплатят на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, сумата в размер от 17 273 лева - разноски и сумата в размер от 9 750 лева - адвокатско възнаграждение съразмерно на уважената част от исковите на основание член 78,ал.1 от ГПК, както и групата от 20 –те дружества и ЧСИ М.П. да заплатят на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна сумата в размер от 28 522 - разноски и сумата в размер от 16 099 лева - адвокатско възнаграждение съразмерно на уважената част от исковите на основание член 78,ал.1 от ГПК. При така постановения диспозитив е ясно, че солидарност между ответниците за заплащане на разноските не е постановена от съда. Липсват и мотиви в

решението на съда за солидарна отговорност за разноските. Щом сумите са посочени общо, без квоти, това означава, че всеки от осъдените дължи равна част от тях. В този смисъл, молбата за изменение на решението в частта му за разноските е била неоснователна и е подлежала на отхвърляне, какъвто е и постановения от окръжния съд, макар и по други съображения, резултат с обжалваното определение по чл. 248 ГПК. Затова то следва да бъде потвърдено.

По разноските за първата инстанция:

С оглед изхода от настоящото производство, сумите за присъдени в полза на ищеца „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД разноски и адвокатски възнаграждения в първоинстанционното производство подлежат на редуциране съразмерно с уважената част от иска, като дължими от двете групи дружества и ЧСИ разноски и адвокатско възнаграждения на ищеца са в следните размери: за групата от 10 дружества и ЧСИ сумите от 17 028,33 лв.- разноски и 9 626 лв. – адвокатско възнаграждение; и за групата от 20 дружества и ЧСИ - съответно 28 299,23 лв. –разноски и 16 084,55 лв. – адвокатско възнаграждение. За горниците над тези суми – до присъдените, решението следва да бъде отменено. Ищецът следва да заплати допълнително за първоинстанционното производство и възнаграждение по член 78,ал.8 от ГПК на всяко от дружествата, съразмерно на отхвърлената част от исковете, като за групата от 10 дружества - допълнително от по 1 лв. (дължим размер 195 лв. - присъдените 194 лв.) и за групата от 20 дружества допълнително от по 0,50 лв. (дължим размер 124,50 лв. – присъдените 124 лв.). Ищецът следва да заплати допълнително и сумата от 139,20 лв. по чл. 38, ал.1 ЗА на процесуалния представител на ЧСИ М.П. – адв. К.Д.от САК за първоинстанционното производство (разлика между дължимата според резултата по делото част от 1 842,20 лв. и присъдените от окръжния съд 1703 лв.).

По разноските за въззивното производство:

„ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД е претендирало разноски за въззивното производство по списъка на л. 164 за депозит за вещо лице от 350 лв. и за адвокатски възнаграждения от 24 828 лв. за представителство пред ВАпС, и за два отговора по частните жалби съответно от 240 лв. и от 1080 лв.

Възнаграждението от 24 828 лв. е изчислено към минималния, предвиден размер по чл. 7, ал.2, т.5 от Наредба 1/2004 г. с ДДС (минималното такова е 20 682,37 лв. без ДДС), поради което и възражението на насрещната страна за прекомерността му е неоснователно. Възнагражденията за изготвяне на отговори по частните жалби, предвид възражението по чл. 78, ал.5 ГПК следва да се присъдят в минимални размери от по 240 лв. с ДДС (200 лв. без ДДС) на осн. чл. 11 от Наредба 1/2004 г. От общо 25 308 лв. разноски за адвокатско възнаграждение и за вещо лице следва да се присъдят части съразмерно на уважената част от иска срещу двете групи ответници на основание член 78,ал.1 от ГПК, а именно: 9 414,58лв. – разноски по уважените иски срещу 10 търговски дружества и ЧСИ и 15 741,58 лева - разноски по уважените иски срещу 20 търговски дружества и ЧСИ. Дружествата и ЧСИ дължат равни части от съответните разноски, за които са осъдени, като солидарност между тях за отговорността за разноските няма. Принципно съдът не би могъл да осъжда отговарящите за разноски страни да ги заплатят солидарно, тъй като солидарната отговорност може да възникне по силата на договор или по силата на закона, каквато по отношение на отговорността за разноски не е предвидена. Нормата на чл. 53 от ЗЗД, предвидена с оглед материалното правоотношение по деликта, няма отношение към отговорността за разноските, предвидена в чл. 78 ГПК. Няма и препращаща норма в този смисъл. Освен това отговорността за разноските, макар и с деликтен характер (така в решение № 189 от 20.06.2014 г. на ВКС по гр.д. № 5193/2013 г., IV г.о.) е ограничена обективна отговорност и се различава от деликтната отговорност, за която е предвидена разпоредбата на чл. 53 от ЗЗД. Солидарност за разноските не е и искана от ищеца. В насока на липсата на солидарност при осъждането за разноските е и трайната и последователна съдебна практика и тя продължава да се споделя от настоящия състав (в този смисъл е Определение № 80 от 05.05.2020 г. на ВКС по ч.гр.д. №3629/32019 г., II г.о. и много други) при отчитане на съществуваща практика и в обратен смисъл на състав на ВКС и доколкото към момента липсва уеднаквяване.

Дружествата – ответници (всички 30) не са претендирали разноски, сторени във въззивното производство, като посочените такива в списъка им по чл. 80 ГПК (л. 94) са за юрисконсултски възнаграждения по чл. 78, ал.8 от

ГПК за производството пред Добричкия окръжен съд и за обезпечителното производство по ч.гр.д. № 317/2018 г. на ВАпС, поради което и предвид, че те не са обжалвали решението на окръжния съд в частта за разноските, разноските им по вид и пълен размер са съобразно приетите от окръжния съд и са отчетени от настоящата инстанция при разноските за първоинстанционното производство съобразно резултата по делото. Горните съображения важат и за претендираните от въззивника ЧСИ П. със списъка по чл. 80 ГПК на (л. 100) разноски, които също не са сторени във въззивното производство: по 38, ал.2 от ГК за адв. Д. за първата инстанция (21 732,70 лв.), 40 лв. – депозит за ССЧЕ пред ДОС и възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗА на адв. Димитрова за обезпечителното производство (11 732,70 лв.).

Сторени разноски от ЧСИ П. във въззивното производство по списъка по чл. 80 на л. 100 са: 19 152,36 лв. за държавна такса и 350 лв. депозит за вещо лице, както и по списъка по чл. 80 ГПК на л. 18 са: 30 лв. – държавна такса за обжалване на определенията (2 по 15 лв.) или общо разноски – 19 532,36 лв., от които съразмерно с резултата от въззивното производство „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД следва да му заплати сумата от 103,52 лв. ЧСИ П. е защитаван от адв. Ч. безплатно, при условията на чл. 38, ал.1 ЗА за въззивното производство, включително и за обжалване на двете определения на ДОС. Затова, адвокат Ч. има право на възнаграждение от 111,74 лв., представляващо съразмерна с резултата част от адвокатски възнаграждения по чл. 7, ал.2, т. 5 и по т.11 от Наредба 1/2004 г. в минимален размер (съответно от 20 682,37 лв., 200 лв. и 200 лв. - общ размер от 21 082,37 лв.).

По изложените съображения, Апелативен съд гр.Варна,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 66/05.03.2020 г. по гр.д. № 254/2018 г. по описа на Добричкия окръжен съд **В ЧАСТИТЕ, с които съдът:**

- е осъдил "АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС" ООД; „ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ” ООД; „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД; „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „ РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ ” ООД „, АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, „ АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД,

всички със седалище в град София 1618, район р-н Овча купел, ул. "Войводина могила" No 42, ет. партер, ап. 1 и М.Н. П., ЕГН: ***** , ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, с адрес на пълномощника - адвокат К.Д. от град София , ул. " Кръстьо Сарафов" № 40, ет.2, ап.4 да заплатят солидарно на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна, район Владислав Варненчик, Варна – Тауърс- Г, бул. „ Владислав Варненчик ” № 258, обезщетение за имуществени вреди, причинени съвместно от ответните търговски дружества като взискатели по 105 броя изпълнителни производства: с № 1334/ 2013 до № 1339/ 2013 ; с № 1419/2013 до № 1452/2013 ; № 1514/2013 ; с № 1761/ 2013 до № 1793/ 2013 ; с № 2078/ 2013 до № 2108/2013 г. при злоупотреба с права на разноси и от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноси и адвокатски възнаграждения по член 78, ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ, **ЗА ГОРНИЦАТА над сумата от 356 613,10 лв. до присъдените 361 200,70 лв.**, ведно със законните лихви върху разликата, считано от 4.06.2015 г. до окончателното ѝ изплащане;

- е осъдил „ АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД; „ ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ” ООД; „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД; „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „ РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ ” ООД „, АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, „ АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД и М.Н. П. да заплатят на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД разноси по делото за горницата над **17 028,33 лв. до присъдените 17 273 лв. и адвокатско възнаграждение за горницата над сумата от 9 626 лв. до 9 750 лв.**, като вместо това **ПОСТАНОВИ:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД против „ АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД; „ ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ” ООД; „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД; „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „ РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ ” ООД „, АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, „ АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД, всички със седалище в град София 1618, район р-н Овча купел, ул. "Войводина могила" No 42, ет. партер, ап. 1 и М.Н. П., ЕГН: ***** , ЧСИ, с рег. №

851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, с адрес на пълномощника - адвокат К.Д. от град София , ул. " Кръстьо Сарафов" № 40,ет.2,ап.4 иски за солидарно заплащане на обезщетение за имуществени вреди, причинени съвместно от ответните търговски дружества като възискатели по 105 броя изпълнителни производства: с № 1334/ 2013 до № 1339/ 2013 ; с № 1419/2013 до № 1452/2013 ; № 1514/2013 ; с № 1761/ 2013 до № 1793/ 2013 ; с № 2078/ 2013 до № 2108/2013 г. при злоупотреба с права на разноси и от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноси и адвокатски възнаграждения по член 78,ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ **В ЧАСТТА за горницата над сумата от 356 613,10 лв. до прсъдените 361 200,70 лв.** ведно със законните лихви върху разликата, считано от 4.06.2015 г. до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 66/05.03.2020 г. по гр.д. № 254/2018 г. по описа на Добричкия окръжен съд **В ЧАСТИТЕ, с които съдят:**

- е осъдил „ АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД; „ ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ” ООД; „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД; „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „ РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ ” ООД „, АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, „ АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД, и М.Н. П., , ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, да заплатят солидарно на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна, обезщетение за имуществени вреди, причинени съвместно от ответните търговски дружества като възискатели по 105 броя изпълнителни производства: с № 1334/ 2013 до № 1339/ 2013 ; с № 1419/2013 до № 1452/2013 ; № 1514/2013 ; с № 1761/ 2013 до № 1793/ 2013 ; с № 2078/ 2013 до № 2108/2013 г. при злоупотреба с права на разноси и от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноси и адвокатски възнаграждения по член 78,ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ **до размер на сумата от 356 613,10 лв.,** ведно със законните лихви, считано от 4.06.2015 г. до окончателното ѝ изплащане.;

- е осъдил „ АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД; „ ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ”

ООД; „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД; „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „ РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ ” ООД „, АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, „ АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД и М.Н. П. ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС да заплатят на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД разноски по делото до размер на **17 028,33 лв. и адвокатско възнаграждение до размер на 9 626 лв.**

ОТМЕНЯ решение № 66/05.03.2020 г. по гр.д. № 254/2018 г. по описа на Добричкия окръжен съд **В ЧАСТИТЕ, с които съдът:**

- е осъдил " БОРО БЪКС 1" ООД, „ БОРО БЪКС 2" ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1"ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2" ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „ М ВЕНЧЪРС 2"ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1" ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, „ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ ЮНИК ФИ-НАНС 1"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2" ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД и М.Н. П. ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС да заплатят солидарно на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна, обезщетение за имуществени вреди, причинени съвместно от ответните търговски дружества като взискатели по 78 броя изпълнителни производства: от № 2730/2013 до № 2767/2013; от № 3229/ 2013 до № 3268/ 2013 ; от № 3275/2013 до 3279/2013 г. при злоупотреба с права на разноски и от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноски и адвокатски възнаграждения по член 78,ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ, **ЗА ГОРНИЦАТА над сумата от 595 881,83 лв. до присъдените 596 418,08 лв.,** ведно със законните лихви върху разликата, считано от 4.06.2015 г. до окончателното ѝ изплащане;

- е осъдил " БОРО БЪКС 1" ООД, „ БОРО БЪКС 2" ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1"ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2" ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „ М ВЕНЧЪРС

2"ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1" ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, "ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 1"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2" ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД, и М.Н. П., ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, да заплатят на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ " АД, град Варна разноски по делото за горницата над **28 299,23 лв. до присъдените 28 522 лв. и адвокатско възнаграждение за горницата над сумата от 16 084,55 лв. до присъдените 16 099 лв.,** като вместо това **ПОСТАНОВИ:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от,, ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ " АД против" БОРО БЪКС 1" ООД, „ БОРО БЪКС 2" ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1"ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2" ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „ М ВЕНЧЪРС 2"ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1" ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, "ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 1"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2" ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД, всички със седалище в град София, 1618, район р-н Овча купел, ул. "Войводина могила" Но 42, ет. партер, ап. 1 и М.Н. П., ЕГН: ***** , ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, с адрес на пълномощника - адвокат К.Д. от град София , ул. " Кръстьо Сарафов" № 40, ет.2, ап.4 истребува за солидарно заплащане на обезщетение за имуществени вреди, причинени съвместно от ответните търговски дружества като взыскатели по 78 броя изпълнителни производства: от № 2730/2013 до № 2767/2013; от № 3229/ 2013 до № 3268/ 2013 ; от № 3275/2013 до 3279/2013 г. при злоупотреба с права на разноски и от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника — ищец на суми за разноски и адвокатски възнаграждения по член 78, ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ **В ЧАСТТА за горницата над сумата от 595 881,83 лв. до присъдените 596 418,08 лв.**

ПОТВЪРЖДАВА решение № 66/05.03.2020 г. по гр.д. № 254/2018 г. по

описа на Добричкия окръжен съд **В ЧАСТТА, с която съдът:**

- е осъдил: " БОРО БЪКС 1" ООД, „ БОРО БЪКС 2" ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1"ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2" ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „ М ВЕНЧЪРС 2"ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1" ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, "ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ ЮНИК ФИ-НАНС 1"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2" ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД, и М.Н. П., , ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, да заплатят солидарно на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна, обезщетение за имуществени вреди, причинени съвместно от ответните търговски дружества като възискатели по 78 броя изпълнителни производства: от № 2730/2013 до № 2767/2013; от № 3229/ 2013 до № 3268/ 2013 ; от № 3275/2013 до 3279/2013 г. при злоупотреба с права на разноси и от ответника - ЧСИ чрез процесуално незаконосъобразно изпълнение - събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноси и адвокатски възнаграждения по член 78,ал.8 от ГПК и суми за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ, **до размер на сумата от 595 881,83 лв.**, ведно със законните лихви върху разликата, считано от 4.06.2015 г. до окончателното ѝ изплащане.;

- е осъдил "БОРО БЪКС 1" ООД, „ БОРО БЪКС 2" ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1"ООД, „БИ ПРИВИЛИДЖТ 2" ООД, „ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „ М ВЕНЧЪРС 2"ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1" ООД, „ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, "ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 1"ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2" ООД, „,РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД, и М.Н. П., , ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, да заплатят на „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, разноси по делото до размер на **28 299,23 лв.** и адвокатско възнаграждение до размер на сумата **от 16 084,55 лв.**

ОБЕЗСИЛВА определение №260178 от 16.10.2020 г., постановено по

гр.д. № 254/2018 г. по описа на Добричкия окръжен съд в частта, с която на осн. чл. 251 ГПК е постановено тълкуване на решението в частта на разноските, като оставя без разглеждане молбата на ЧСИ М.П. по чл. 251 ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260187 от 02.03.2021 г., постановено по гр.д. № 254/2018 г. на ДОС, с което е допълнено определение № 260178 от 16.10.2020 г. по същото дело, като е оставена без уважение молба с вх.№ 4377/17.07.2020 г. по чл. 248 от ГПК на М.П. за изменение на решение № 66 от 05.03.2020 г. по същото дело в частта му относно разноските.

ОСЪЖДА „АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД, „ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ” ООД, „ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД, „ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ” ООД, „РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ” ООД, „АНТИКАРТЕЛ” ООД, „ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, „АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД, всички със седалище в град София 1618, район р-н Овча купел, ул. "Войводина могила" No 42, ет. партер, ап. 1 и М.Н. П., ЕГН: *****, ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, с адрес на пълномощника - адвокат К.Д. от град София, ул. "Кръстьо Сарафов" № 40, ет.2, ап.4 да заплатят на „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД, град Варна общо сумата от **9 414,58 лв.** - разноски за вещо лице и за адвокатско възнаграждение съразмерно с резултата за въззивното производство на осн. член 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА "БОРО БЪКС 1" ООД, „БОРО БЪКС 2" ООД, „БИ ПРИВИЛИДЖТ 1"ООД, „БИ ПРИВИЛИДЖТ 2" ООД, „ВАЙС СЪРВИСИС 1"ООД, „ВАЙС СЪРВИСИС 2" ООД, „М ВЕНЧЪРС 1"ООД, „М ВЕНЧЪРС 2"ООД, „ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1" ООД, „ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2"ООД, „ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1" ООД, „ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2", „ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1" ООД, „ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2", „ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1"ООД, „ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2"ООД, „ЮНИК ФИ-НАНС 1"ООД, „ЮНИК ФИНАНС 2" ООД, „РОС ВЕНДИНГ 1 "и " РОС ВЕНДИНГ 2" ООД, всички със седалище в град София, 1618, район р-н Овча купел, ул. "Войводина могила" No 42, ет. партер, ап. 1 и М.Н. П., ЕГН: *****, ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район на действие СГС, с адрес на

пълномощника - адвокат К.Д. от град София , ул. " Кръстьо Сарафов" № 40,ет.2,ап.4 да заплатят на „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД, град Варна общо сумата от **15 741,58 лв.-** разноски за депозит за вещо лице и за адвокатско възнаграждение съразмерно с резултата от въззивното производство на основание член 78,ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна да заплати на "АВАТАР ЪФ ДЖЪСТИС” ООД, „ ДЕФЕНДЪР ЪФ ФЕЙТ ”ООД, „ ГАРДИЪН ЪФ ТРУТ” ООД, „ ПРЪТЕКТ ДИ ИНЪСЪНТ ” ООД, „РЕБЪЛ АКТ” ООД, „АНТИМОНОПОЛ ” ООД, „ АНТИКАРТЕЛ ” ООД, „ОБЕДИНЕНИ ПОТРЕБИТЕЛИ СРЕЩУ МОНОПОЛА” ООД, " АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА” ООД, „ ЮЗЪР ФРЕНДЛИ” ООД, всички със седалище в град София допълнително суми от по 1 лв. на всяко дружество - възнаграждение по член 78,ал.8 от ГПК за първоинстанционното производство, съразмерно на отхвърлената част от исковете;

ОСЪЖДА „ ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ ” АД, град Варна да заплати на "БОРО БЪКС 1” ООД, „ БОРО БЪКС 2” ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 1” ООД, „ БИ ПРИВИЛИДЖТ 2” ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 1” ООД, „ ВАЙС СЪРВИСИС 2” ООД, „ М ВЕНЧЪРС 1”ООД, „М ВЕНЧЪРС 2” ООД, „ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 1” ООД, „ВАЛЕНТИНА КЪЛЕКШЪН 2”ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 1” ООД, „ ЕН ЕН РИКАВЪРИ 2”, „ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 1” ООД, „ ДЖИ КЕЙ ЛИМИТИД 2”, „ ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 1”ООД, „ЕН ПИ АЙ КЕПИТЪЛ 2”ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 1”ООД, „ ЮНИК ФИНАНС 2” ООД, „РОС ВЕНДИНГ 1" и "РОС ВЕНДИНГ 2" ООД, всички със седалище в град София допълнително суми от по 0,50 лв. на всяко дружество - възнаграждение по член 78,ал.8 от ГПК за първоинстанционното производство, съразмерно на отхвърлената част от исковете;

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД, град Варна да заплати на адвокат Красимира Димитрова от САК, с адрес град София, ул."Кръстьо Сарафов " № 40 допълнително сумата от 139,20 лв. за адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство на основание член 38,ал.2 от ЗА .

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД, град Варна да заплати на М.Н. П., ЕГН: ***** , ЧСИ, с рег. № 851 по регистъра на КЧСИ, с район

на действие СГС, сумата от 103,52 лв., представляваща съразмерна с резултата част от сторените от него разноски във въззивното производство.

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ” АД, град Варна да заплати на адвокат Л.Ч. от Сливенска АК, гр.София, ул.“Рачка“ №11, вх. Б“, ет.2, ап.3 сумата от 111,74 лв.- адвокатско възнаграждение на основание член 38,ал.2 от ЗА за въззивното производство, съразмерно с резултата от делото.

РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО при участието на привлеченото от ответника М.Н. П. трето лице -, ДЗИ - Общо застраховане " ЕАД, град София.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ, в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните и при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____